

Motion till riksdagen 2011/12:U24

av **Julia Kronlid m.fl. (SD)**
med anledning av skr. 2011/12:114

Strategisk exportkontroll 2011 – krigsmateriel och produkter med dubbla användningsområden

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om svensk vapenexport och dess reglering.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en svenskägd försvarsindustri.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om internationellt vapensamarbete och det internationella vapenhandelsfördraget ATT.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om Sverige ska motsätta sig riktlinjer och regelverk inom EU som kan leda till att Sveriges möjligheter att vidmakthålla en inhemsk försvarsindustri begränsas.

Vapenexporten och dess reglering

Det är självklart så att det är önskvärt med en reglering av vapenexporten. Vi menar att principerna för Sveriges vapenexport innebär en ständig avvägning mellan Sveriges försvarsindustriella och säkerhetspolitiska intressen å ena sidan och exempelvis hänsynstaganden till svenska utrikespolitiska mål, situationen för mänskliga rättigheter och risken att vapnen används mot den egna befolkningen i ett presumtvt köparland å den andra. Det vore naturligtvis även kontraproduktivt att sälja vapen till en fientligt sinnad makt eller till någon gruppering som skulle kunna tänkas vända vapen mot oss eller någon hypotetisk allierad. Enligt vår mening måste bedömningen av vapenexport också i framtiden vila på en avvägning mellan dessa faktorer. Detta bör riksdagen tillkännage som sin mening.

Fel! Okänt namn på

Industrins ägande

Sverigedemokraterna anser att det svenska försvaret i huvudsak ska ha till uppgift att försvara Sverige och gör därvidlag bedömningen att den absoluta huvuddelen av ansvaret för denna uppgift kommer att vila på våra egna resurser, alldeles oavsett om vi deltar i internationella samarbeten eller inte. En följd av detta är att det finns ett behov av att tillgodose en stabil tillgång på materiel till detta territorialförsvaret. Det är svårt att se att vi vare sig nu eller i framtiden skulle kunna räkna med att vi i alla tänkbara sammanhang kommer att ha möjlighet att köpa materiel från internationella källor, speciellt i en situation med ett försämrat internationellt läge. Om en sådan situation uppstod och Sverige var utsatt för en förhöjd hotbild skulle vi i och med detta riskera att lida brist på viktig militär materiel. Därför måste Sverige också ha en försvarsindustri. I detta avseende gör vi en annan bedömning än regeringen, som har valt principen att fokusera på inköpt materiel i stället för att ta hänsyn till att detta också kan medföra betydande fördyringar.

Ett ytterligare argument för detta är att det är fullt möjligt att de särskilda behov som vi har gör att det är mer ekonomiskt försvarbart att utveckla hela vapensystem i inhemsk industri i stället för att köpa från hylla. Även om sådana vapensystem som vi har behov av fanns tillgängliga är det inte säkert att de skulle vara kompatibla med varandra eller med vår befintliga materiel, vilket skulle medföra ytterligare kostnader för anpassning av dessa.

Det är med hänvisning till ovanstående resonemang av vikt att sådan industri som är viktig för försvaret behålls inom landet. Det är därför inte helt oproblematiskt att försvarsindustrin gradvis har övergått i internationella vapenkoncerners ägo. Regeringen bör med hänsyn till detta verka för att viktig försvarsindustri behålls i svensk ägo, om nödvändigt genom att staten går in som ägare.

Vår utgångspunkt är att denna försvarsindustri måste kunna verka under förhållanden som så långt möjligt är ekonomiskt fördelaktiga för de svenska skattebetalarna. Det betyder att försvarsindustrin ofrånkomligen också måste ägna sig åt export för att genom försäljning kunna bidra till att bära kostnaderna för utveckling.

Internationellt vapensamarbete och det internationella vapenhandelsfördraget

Det finns inte något principiellt fel i att Sverige ingår i samarbeten om vapenutveckling eller avtal som reglerar internationell vapenhandel så länge som dessa samarbeten är i samklang med Sveriges långsiktiga säkerhetspolitik. Det är dock viktigt att sådana samarbeten inte hamnar i strid med Sveriges behov av en egen försvarsindustri. EU:s gemensamma ståndpunkt och de åtta kriterier som ska beaktas innan ett beslut fattas om vapenexport till ett land är kriterier vi tycker är bra och ska följas. Ur vår synvinkel kan EU-samarbetet

Fel! Okänt namn på

kring frågor av denna typ dock aldrig tillåtas leda till att Sveriges handelsfrihet eller möjligheter till egen livaktig försvarsindustri inskränks. De förhandlingar som pågår kring det internationella vapenhandelsfördraget (ATT) måste noga övervägas så att Sverige inte riskerar att ett sådant avtal får en menlig effekt på svensk försvarsindustri och därigenom i förlängningen att Sverige inte kan uppfylla sina säkerhets- och utrikespolitiska mål. Sverige bör inte ingå i samarbeten som har sådana följder. Detta bör riksdagen tillkännage som sin mening.

Stockholm den 11 april 2012

Julia Kronlid (SD)

Björn Söder (SD)

Kent Ekeröth (SD)